

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **D. K.**, zastoupeného JUDr. Peterem Halákem, obecným zmocněncem, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2011 č.j. MSK 153722/2011, sp. zn. DSH/42342/2011/Fra,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou ze dne 1.11.2011 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. V žalobě uvedl, že rozhodnutím Magistrátu města Opavy, odboru dopravy sp. zn. 12573/2011/DOPR/DoM ze dne 29.7.2011 mu byla pro porušení ustanovení v samotném rozhodnutí uvedených uložena pokuta ve výši 6.500,- Kč a dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmi měsíců, za současného uložení povinnosti uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal v zákonné lhůtě odvolání, které bylo rozhodnutím Krajského úřadu v Ostravě pod č.j. MSK 153722/2011 ze dne 29.9.2011 s nabytím právní moci dne 10.10.2011 zamítnuto a napadené rozhodnutí

prvostupňového správního orgánu potvrzeno, čímž byl uznán vinným tím, že dne 14.4.2011 v 17.02 v obci Opava, část Komárov po ul. Ostravské, kde je nejvýše povolena rychlost 50 km/hod, a to naproti Autosalonu Toyota v pravém jízdním pruhu ve směru jízdy na Ostravu, řídil nedovolenou rychlostí osobní motorové vozidlo tovární značky Š-Octavia combi rz: X neboť mu byla Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, dopravním inspektorátem Opava, naměřena rychlost 97 km/hod. Při zvážení odchylky měřícího zařízení ve výši plus minus 3 km/hod. mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost 94 km/hod, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod, a to o nejméně 44 km/hod. Tím měl spáchat přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst.1 písm. f) bod.2, zákona č.200/1990 Sb.

Pod bodem II. žaloby uvedl, že nesouhlasí a zároveň zcela odmítá skutečnost, že prvostupňový orgán věc projednal dle ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v jeho nepřítomnosti, neboť jeho omluva nebyla správním orgánem uznána jako řádná. V žádném případě neodmítl se řízení zúčastnit a vždy se správnímu orgánu předem omluvil, a to nejdříve omluvenkou zaslanou emailem předem a později doložením Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Přesto správní orgán rozhodl v jeho nepřítomnosti, čímž mu bylo odepřeno právo řízení se zúčastnit a obhajovat se.

Své výhrady proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu uvedl již ve svém odvolání ze dne 26.8.2011. Dále uvedl, že správní orgán I. stupně zahájil řízení o přestupku sdělením obvinění a předvoláním obviněného k ústnímu jednání na 9.6.2011. Toto předvolání bylo doručeno obviněnému 2.6.2011. Dne 8.6.2011 byla správnímu orgánu I. stupně doručena písemná omluva z jednání, kdy jako důvod neúčasti byla uvedena pracovní neschopnost. Tuto omluvu prvostupňový orgán akceptoval a nařídil nový termín ústního jednání na 27.7.2011. Prvostupňovému orgánu byla dne 26.7.2011 doručena jeho omluva z jednání z důvodu nadále trvající dlouhodobé pracovní neschopnosti. Z kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti bylo zjištěno, že poslední kontrola u lékaře byla stanovena na 29.6.2011. K datu 29.6.2011 měl z důvodu zhoršení zdravotního stavu zrušeny vycházky. Téhož dne, tj. 26.7. byla správnímu orgánu doručena písemná omluva z jednání, ke které byla přiložena kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, na které je uvedeno poslední datum kontroly dne 21.7.2011. K tomuto správní orgán konstatoval, že z předložené dokumentace nevyplývalo, že byl v době, kdy bylo nařízeno jednání, tj. 27.7.2011 v nemocenském stavu a věc projednal v nepřítomnosti obviněného.

Žalobce zdůraznil, že pokaždé právnímu orgánu zaslal před jednáním omluvu z důvodu pracovní neschopnosti. To, že v první omluvě, kterou správnímu orgánu předložil dne 26.7.2011 schází data dalších kontrol bylo zapříčiněno tím, že u ošetřujícího lékaře byl na kontrole až dne 21.7.2011 a následující kontrola byla lékařem stanovena na den 29.8.2011. Ošetřující lékař ukončil jeho pracovní neschopnost ke dni 30.10.2011.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 30.1.2012 k podané žalobě uvedl, že správní orgán prvního stupně postupoval zcela v souladu se zákonem, neboť žalobce se sice omluvil písemně před ústním jednáním, avšak neprokázal tvrzený důvod omluvy, tedy pracovní neschopnost v době konání ústního jednání.

Žalobce se nedostavil k ústnímu jednání bez náležité omluvy, proto správní orgán prvního stupně přestupek projednal v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v jeho nepřítomnosti.

Dále uvedl, že dne 26.7.2011 v 8.24 hodin žalobce zaslal správnímu orgánu prvního stupně email s omluvou, k níž byla přiložena kopie rozhodnutí o pracovní neschopnosti s datem příští kontroly u lékaře dne 29.6.2011, které je shodné s datem uvedeným v rozhodnutí o pracovní neschopnosti, jež žalobce dříve přiložil k omluvě z jednání dne 9.6.2011. Na rozdíl od dříve předloženého rozhodnutí je v tomto posléze předloženém u rozpisu vycházek vyznačeno „zrušeno ke dni 29.6.2011“. Následně žalobce doplnil omluvu písemně dopisem stejného znění jako e-mail (resp. písemné podání bylo odesláno ještě dříve než e-mail, a to dne 25.7.2011), avšak přiložil k němu rozhodnutí o pracovní neschopnosti, v němž je oproti rozhodnutí přiloženému k e-mailu vyznačeno poslední datum příští kontroly u lékaře dne 21.7.2011.

Žalovaný dále uvedl, že popsaný rozdíl v obou rozhodnutích o pracovní neschopnosti vzbuzuje podle něj pochybnosti o tom, kdy a kým byl vyplněn údaj o datu poslední kontroly dne 21.7.2011, neboť jestliže při kontrole dne 29.6.2011 lékař učinil záznam o zrušení vycházek od tohoto data, pak není zřejmé, proč zároveň nezaznamenal datum další kontroly (což mu ukládá zákon) a proč na jiné kopii dokladu je datum této další kontroly již zaznamenáno, ačkoliv mezitím žádná kontrola neproběhla. Bez ohledu na uvedené nesrovnalosti trval žalovaný na tom, že žalobce ani jedním z těchto dokladů neprokázal, že jeho pracovní neschopnost trvale i v den ústního jednání, resp. že trvala déle než do 21.7.2011. Podle dokladu přiloženého k e-mailu měl žalobce poslední kontrolu u lékaře dne 29.6.2011. Podle dokladu přiloženého k písemné omluvě dne 21.7.2011. Jestliže žalobce byl před ústním jednáním naposledy u lékaře 21.7.2011 a lékař pracovní neschopnost neukončil, měl na II. dílu rozhodnutí o pracovní neschopnosti vyznačit datum příští kontroly, tak jak to činil po celou dobu pracovní neschopnosti žalobce. Jestliže však žalobce v době mezi 21.7.2011, kdy byl naposledy u lékaře, a 27.7.2011, kdy se konalo ústní jednání, předložil rozhodnutí o pracovní neschopnosti, z něhož není zřejmé datum další kontroly u lékaře a tedy není zřejmé, zda pracovní neschopnost trvá, pak neprokázal, že v den ústního jednání u něj byla dána taková závažná překážka, která mu bránila dostavit se k ústnímu jednání.

Skutečnost, že pracovní neschopnost dále trvala, žalobce doložil až v odvolání, tedy až po ústním jednání, což žalovaný hodnotí jako omluvu nikoliv včasnou, neboť žalobce netvrdil žádné okolnosti, které by mu měly bránit v tom, aby důvod omluvy prokázal ještě před ústním jednáním.

Závěrem správní orgán uvedl, že pokud žalobce namítá, že ho měl žalovaný písemně požádat o vysvětlení, žalovaný tento názor nesdílí, neboť důkazní povinnost a důkazní břemeno v případě omluvy stíhá účastníka řízení, který se omlouvá nebo žádá odročení jednání, nikoliv správní orgán, který není v takovém případě vázán zásadou vyšetřovací a není povinen ex offio zjišťovat a prokazovat skutečnosti tvrzené účastníkem řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního.

Krajský soud tak zjistil, že

- Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Opava, dopravní inspektorát dne 10.5.2011 oznámila Magistrátu města Opavy, odbor dopravy, Krnovská 71, Opava věc k projednání, přestupek podezřelého řidiče D. K. s tím, že jmenovaný je podezřelý z porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., a tím ze spáchání přestupku podle ustanovení § 22 odst.1 písm. F) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb. V oznámení je uvedeno, že k dopravnímu přestupku došlo dne 14.4.2011 v 17.02 hod v Opavě-Komárov, ulice Ostravská-silnice I. třídy. Dne 14.4.2011 v 17.00 hod. prováděla hlídka DI PČR Opava ve složení nstržm. P. R., nstržm. P. B. a nstržm. V. S. dohled nad dodržováním nejvyšší povolené rychlosti v obci Opava-Komárov na ul. Ostravské ve spolupráci s MP Opava. K měření rychlosti bylo použito služební motorové vozidlo Policie ČR v civilním provedení Škoda Fabia combi RZ X s pevně namontovaným měřičem rychlosti-radarem R 7 CCD s archivací. V 17.02 hod. bylo radarem R7CCD zaznamenáno vozidlo Škoda Octavia combi RZ X, které jelo v pravém jízdním pruhu a to v povolených R50/97 po odečtu tolerance -3 km/hod. rychlostí 94 (rychlost v obci). Obsluha radaru toto vozidlo nahlásila přes RDST na likvidační stanoviště, které se nacházelo na ul. Opavské u domu č.p. 91 a toto vozidlo měl stále ve vizuálním kontaktu, a po zaoblení vozovky před přechodem pro chodce ve směru jízdy na Ostravu. Po zastavení vozidla hlídka přistoupila k řidiči a vyžádala si doklady potřebné k řízení vozidla - tyto řidič předložil. Ve vozidle se s řidičem nacházel spolujezdec, u kterého byla provedena rovněž kontrola dokladů za účelem ztotožnění. Z dokladů bylo zjištěno, že vozidlo řídil D. K., nar.X, bytem K.-N. M.. Řidiči byl sdělen důvod kontroly a to pro porušení § 18/4 zák.č. 361/2000 Sb. Tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci Opava-Komárov R 50/94, a to po odečtu tolerance -3 km/h, zároveň bylo řidiči sděleno, že přestupek byl zadokumentován radarem R7 CCD a číslo snímku je 044. Řidič byl informován z způsobu řešení tohoto přestupku, neboť jej nelze řešit na místě, proto bylo sepsáno oznámení o dopravním přestupku, kde byla řidiči dána možnost se k věci vyjádřit a podepsat, na což tyto možnosti odmítl a s hlídkou více nekomunikoval. Hlídka vrátila řidiči doklady a ten následně pokračoval v jízdě směrem na Ostravu. Řidič D. K. svým jednáním porušil ustanovení § 18/4 zák.č. 361/2000 Sb. A tímto je důvodně podezřelý ze spáchání přestupku dle § 22/1 písm. F) bod 2 zák.č. 200/1990 Sb.

- Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor vnější služby, dopravní inspektorát Opava dne 14.4.2011 sepsala tiskopis „Oznámení přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Z oznámení vyplývá, že dne 14.4.2011 byl prováděn výkon v obci Opava-Komárov se zaměřením na dodržování nejvyšší povolené rychlosti v obci. Měřicí vozidlo ustaveno na ul. Ostravská v obci Opava-Komárov naproti Autosalonu Toyota. V čase 17.02 dne 14.4.2011 bylo měřeno vozidlo Škoda Octavia RZ X. Vozidlo bylo zastaveno na ul. Ostravská naproti domu číslo popisné 91. Lustrace a měření přístrojem Dräger negativní. Naměřena rychlost v obci 97 km/h, číslo snímku 044.

Řidičem bylo sepsáno oznámení o přestupku, které mu bylo nahlas přečteno, a byla mu dána možnost se vyjádřit. Ve vozidle se nacházel spolujezdec.

V části oznámení vyjádření přestupce k okolnostem, které jsou mu kladeny za vinu, není nic uvedeno, když přestupce se odmítl vyjádřit a protokol podepsat. Jako svědci jsou uvedeni strážníci Městské policie Opava OEČ 021, OEČ 057 a spolujezdec P. K., nar. X.

- Dne 14.4.2011 vykonávala hlídka DI Opava službu dle denní instruktáže ve složení hlídky nstržm. P. B., nstržm. P. R. a člen hlídky nstržm. V. S. ve služebním vozidle Škoda FABia RZ X v civilní verzi, která je určena k provádění speciální kontroly – B – dodržování stanovené rychlostní jízdy, s radarem Ramer 7 CCD s archivací. Obsluha radaru byl nstržm. P. R. Hlídka prováděla kontrolu na ul. Ostravská v Opavě-Komárov, silnice I/11, kdy vozidlo bylo odstaveno na ul. Ostravská naproti Autosalonu Toyota vpravo u krajnice. Měření bylo prováděno ve směru jízdy na obec Nové Sedlice ve dvou jízdních pružích. Radar byl ustaven a spuštěn dle návodu. Likvidace přestupků byla prováděna na ul. Opavská ve směru na obec Nové Sedlice naproti domu č.p. 91 v obci Opava-Komárov v součinnosti s Městskou policií Opava. V 17.02 hod. jelo po ul. Opavská v Opavě-Komárov v pravém jízdním pruhu směrem na obec Nové Sedlice osobní motorové vozidlo černé barvy Škoda Octavie RZ X, které mu byla radarem naměřena rychlost 97 km za hod. Člen hlídky – řidič nstržm. Pavel Raab ihned po změření uvedeného vozidla hlásil pomocí RDST hlídce naproti domu č.p. 91 na ul. Opavská v obci Opava-Komárov. Vozidlo měla hlídka ve vizuálním kontaktu od křižovatky ul. Ostravská x Fibichova. Nemohlo tedy dojít k záměně vozidla. Řidič, který se nacházel ve vozidle, byl hlídkou vyzván k předložení dokladů potřebných k provozu a řízení motorového vozidla, které následně předložil. Jako řidič byl zjištěn D. K., nar. X. Hlídka vyzvala řidiče k provedení odborného měření na přítomnost alkoholu v dechu přístrojem Dräger, kterému se podrobil s negativním výsledkem. Hlídka sdělila řidiči důvod k zastavení, a to překročení rychlosti v obci, kde je povoleno jet motorovým vozidlem 50 km/hod. a řidič jel rychlostí 97 km/hod. po odečtení tolerance 94 km/hod. Snímek byl vytvořen v čase 17.02 hod. dne 14.4.2011, číslo snímku 044. Řidiči bylo sděleno, že je nutno sepsat oznámení o dopravním přestupku a následně oznámení sepsáno, řidiči přečteno a dána možnost vyjádřit se, což nevyužil a odmítl se vyjadřovat a podepsat se. Poté byly řidiči vráceny doklady, které hlídce předložil a poučen o dalším jednání ve věci. S řidičem se ve vozidle nacházel spolujezdec P. K., nar. X, který nechtěl prokázat totožnost ani potřebnou součinnost z důvodu, že s řešeným přestupkem nemá nic společného a ničeho se nedopustil. Poté, co byl vyzván, že bude předveden na odd. dopravního inspektorátu Opava k prokázání totožnosti, předložil občanský průkaz. Řidič D. K. porušil ust. § 18 odst. 4 zák.č. 361/2000 Sb. a je důvodně podezřelý ze spáchání přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f/ bodu 2 zákona 200/90 Sb.

- Dne 14.4.2011 nstržm. P. R. prováděl měření rychlosti v obci Opava-Komárov. Měřená vozidla projížděla směrem od Opavy. Prováděl obsluhu radaru (osvědčení č. 970/05/101). Zastavování měřených vozidel probíhalo v obci Opava-Komárov na ul. Ostravská před domem č. 91. Na tomto stanovišti se nacházel nstržm. P. B. a nstržm. V. S. Měření probíhalo v součinnosti s Městskou policií Opava ve složení M. D. a J. M., kteří byli rovněž na likvidačním stanovišti. V 17.02 projíždělo po ul. Opavská ve směru od Opavy v obci Opava-Komárov osobní motorové vozidlo tov. značky Škoda Octavia RZ X, kdy toto vozidlo bylo zachyceno radarovým zařízením

(v pravém jízdním pruhu), které v daném okamžiku naměřilo tomuto vozidlu rychlost R 50/97/94 km/h. V tuto dobu se nacházelo vozidlo RZ X na silnici samotné. Číslo snímku 044. Prostřednictvím RDST se spojil s hlídkou, která zastavovala vozidla porušující rychlost, aby toto vozidlo zastavila. Během této relace sledoval vozidlo, a to pokračovalo konstantní rychlostí dále po ul. Ostravská na Ostravu. Toto vozidlo viděl až cca 100 m za křižovatku Ostravská x Dlouhá, likvidační stanoviště mu za několik vteřin sdělilo prostřednictvím RDST, že toto vozidlo již vidí, zastaví ho a vyřeší.

- Vozidlu RZ X byla naměřena dne 14.4.2011 v 17.02.58 hod. rychlost 97 km/hod. (záznam o přestupku vytištěný z radaru 15.4.2011).

- Měřidlo silniční radarový rychloměr RAMER 7CCD, výr. č. měřící části 151/94, výr. č. senzoru 0055/92 bylo ověřeno a lze jej používat k měření rychlosti za dodržení návodu k obsluze. Naměřené hodnoty odpovídají dle ověřovacího listu vystaveného 21.12.2010 AMS K22 údajům výrobce a požadavkům Opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C005-09. Konec platnosti určen dnem 20.12.2011.

- Magistrát města Opavy, odbor dopravy, odd. dopravních přestupků dne 20.5.2011 oznámil žalobci zahájení řízení o přestupku a zároveň předvolal obviněného k ústnímu jednání na 9.6.2011 v 8.30. Obviněný byl informován, že se jedná o přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 2 zákona o přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že dne 14.4.2011 v 17.02 hod. v obci Opava, část Komárov na ul. Opavská, kde je nejvýše povolená rychlost 50 km/h, a to naproti Autosalonu Toyota v pravém jízdním pruhu, ve směru jízdy na Ostravu řídil nedovolenou rychlostí osobní motorové vozidlo tov. značky Š-Octavia RZ X, neboť mu byla Policií ČR, DI Opava naměřena rychlost jízdy 97 km/h při zvažení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/hod. jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 94 km/h, čímž překročil nejvýše dovolenou rychlost v obci o 40 km/h, a to o nejméně 44 km/h. Tímto jednáním měl porušit ustanovení § 18 odst. 4 zák.č. 361/2000 Sb.

- Magistrát města Opavy zaslal předvolání k jednání na 9.6.2011 svědkům nstržm. V. S. a nstržm. P. R.

- Ke dni 23.5.2011 aktuální stav bodového hodnocení osoby D. K., nar. X činil 6 bodů. Od 2.8.2006 se dopustil celkem sedmi přestupků (výpis z evidenční karty).

- Přípisem ze dne 6.6.2011 adresovaný Magistrátu města Opava žalobce sdělil, že omlouvá účast u jednání 9.6.2011 z důvodu pracovní neschopnosti. Žádal o náhradní termín, sdělil, že se chce jednání osobně zúčastnit a předložil kopii nemocenského lístku.

- Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené MUDr. J. S., Karviná, evidenční štítek B 1940581 soud zjistil, že žalobce byl neschopen práce od 18.10.2010 a vycházky měl povolené od 15.11.2010.

- Magistrát města Opavy, oddělení dopravních přestupků předvolal žalobce k ústnímu jednání na 27.7.2011 ve 13.00 hod.

- Přípisem ze dne 21.7.2011 nazvaným omluvenka žalobce omluvil neúčast u jednání z důvodu nadále trvající dlouhodobé pracovní neschopnosti. K omluvence připojil na stejném listu fotokopii rozhodnutí o dočasné neschopnosti od 18.10.2010.

- Magistrát města Opavy, oddělení dopravních přestupků sepsal dne 27.7.2011 protokol z ústního jednání o přestupku za přítomnosti referenta oddělení dopravních přestupků oprávněné úřední osoby Bc. M. D., ve věci obviněného D. K. V průběhu ústního jednání byl slyšen svědek P. R., který uvedl jako v záznamu o přestupku ze dne 14.4.2011.

Dále byl slyšen svědek V. S., který vypověděl, že 14.4.2011 vykonával službu jako policista KřMs, dopr. Inspektorát Opava s policisty B. a R. a se dvěma strážníky MP Opava. V rámci výkonu služby prováděli v odpoledních hodinách měření rychlosti v obci Opava, část Komárov. Měření bylo prováděno na ul. Opavské v místě nacházejícím se naproti Autosalonu Toyota, kde se za pravým okrajem vozovky ve směru na Ostravu nacházelo služební vozidlo Š-Fabia v civilním provedení se zabudovaným radarem Ramer 7CCD. Ramer obsluhoval policista R. V čase, který si již nepamatuje, ale uvedl ho do později sepsaného oznámení o přestupku, bylo policistou R., radiostanicí nahlášeno překročení rychlosti osobním motorovému vozidlu Š-Octavia černé barvy, včetně jeho registrační značky. Vozidlo spatřil jedoucí po uvedené ulici v pravém jízdním pruhu ve směru k jejich stanovišti, a to v místě křižovatky s ulicí Kravařovskou. Vozidlo bylo zastaveno do cca 30 sekund od nahlášení překročení rychlosti. Vozidlo přijelo ve stejném časovém intervalu jako jiná naměřená vozidla. Nahlášenou a při kontrole vozidla zjištěnou registrační značku naměřeného vozidla si vzhledem k odstupu času již nepamatuje, stejně jako výši překročení rychlosti, která však byla po odečtu tolerance radaru vyšší než 90 km/h. Řidič vozidla na jeho výzvu předložil doklady předepsané k řízení a provozu vozidla. Jako řidič vozidla byl zjištěn pan K. Sdělil mu, že důvodem zastavení bylo to, že překročil nejvýše dovolenou rychlost v obci, přičemž řidiči sdělil, že přestupek nelze vyřídit na místě v blokovém řízení. Řidič se v průběhu kontroly na výzvu podrobil dechové zkoušce pomocí přístroje Dräger s negativním výsledkem. Řidič na místě kontroly uvedl, že se nebude k ničemu vyjadřovat ani nic podepisovat. Následně sepsal oznámení, které řidiči hlasitě přečetl. Řidič se do oznámení odmítl vyjadřovat a toto podepsat. Ve vozidle se dále nacházel spolujezdec na předním sedadle, který sdělil svou totožnost až poté, co mu bylo sděleno, že pokud jí nesdělí, bude předveden k prokázání totožnosti. Spolujezdec následně předložil občanský průkaz a ve spolujezdci byl zjištěn otec řidiče. V uvedené době byla denní doba jasno a viditelnosti nic nebránilo.

- Rozhodnutím ze dne 29.7.2011 sp. zn. 12573/2011/DOPR/DoM Magistrát města Opavy, oddělení dopravních přestupků, pracoviště Opava rozhodl tak, že obviněný D. K., nar. X je vinen tím, že dne 14.4.2011 v 17.02 v obci Opava, část Komárov po ul. Ostravské, kde je nejvýše povolená rychlost 50 km/h, a to naproti Autosalonu Toyota v pravém jízdním pruhu, ve směru jízdy na Ostravu řídil nedovolenou rychlostí osobní motorové vozidlo tov. zn. Š-Octavia Combi RZ X, neboť mu byla Policií ČR, krajským ředitelstvím Policie Moravskoslezského kraje, dopravním inspektorátem Opava, naměřena rychlost jízdy 97 km/h. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/h mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 94 km/h, čímž překročil nejvýše povolenou rychlost v obci o 40 km/h, a to nejméně o 44 km/h a tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, čímž spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti

provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 2 zákona o přestupcích, a proto se mu dle ust. § 22 odst. 7 stejného zákona ukládá pokuta ve výši 6.500,- Kč; - zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že vycházel z obsahu přestupkového spisu, který byl vypracován Policií ČR, krajským ředitelstvím Policie Moravskoslezského kraje, dopravním inspektorátem Opava pod č.j. KRPT-223/PŘOP-2011-JCH, dále z výpovědi svědků P. R. a V. S. Správní orgán konstatoval, že pokud ve věci nařídil jednání na 27.7.2011, obviněný hodnověrným způsobem nedoložil, že u něj pracovní neschopnost trvá i po dni 21.7.2011 (den kdy byla nařízena poslední kontrola či ošetření), tedy i dne 27.7.2011, na kdy bylo nařízeno ústní jednání. Obviněný hodnověrným způsobem nedoložil jím uvedený důvod nepřítomnosti při ústním jednání, a proto nebyla omluva obviněného shledána jako řádná a proto věc byla projednána dle § 74 odst. 1 zák.č. 200/1990 v jeho nepřítomnosti.

Správní orgán uvedl, že vyhodnotil všechny shromážděné podklady a důkazy podle své úvahy, každý jednotlivě i ve vzájemné souvislosti. Zabýval se i hodnověrností svědků a dospěl k závěru, že obviněnému bylo prokázáno, že při řízení uvedeného motorového vozidla po pozemní komunikaci překročil v obci nejvýše dovolenou rychlost o nejméně 44 km/h a spáchal tak přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 2 zákona o přestupcích.

Správní orgán se též zabýval přiměřeností sankce jednak s ohledem na spáchaný přestupek, jednak s ohledem na osobu obviněného. Dospěl k závěru, že obviněnému byla uložena jak pokuta, tak i zákaz činnosti pod polovinou zákonné sazby. Rozhodnutí je opatřeno řádným poučením.

- Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29.7.2011 sp. zn. 12573/2011/DOPR/DoM podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl, že zásadně nesouhlasí s konstatováním správního orgánu, že jeho omluva byla nedostatečná, když tuto omluvu neuznal řádnou a o přestupku rozhodl bez jeho přítomnosti. Považoval za důležité uvést, že v době spáchání přestupku doprovázel svého otce k lékařskému vyšetření do Opavy, neboť ten užívá léky, po kterých není schopen řídit motorová vozidla. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

- Magistrát města Opavy předal spis týkající se odvolání obviněného D. K. přípisem ze dne 30.8.2011 Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a SH.

- Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství ve věci č.j. MSK 153722/2011 sp. zn. DSH/42342/2011/Fra 067.1 V10 rozhodl 29.9.2011 tak, že odvolání obviněného D. K. proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy č.j. 12573/2011/DOPR/DoM ze dne 29.7.2011 ve věci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 2 zák.č. 200/90 Sb. zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že vycházel ze spisové dokumentace Magistrátu, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo s právními předpisy a dospěl k závěru, že pokud jde o průběh řízení, neshledal žádné vady, které by mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Správní orgán I. stupně zahájil řízení o přestupku sdělením obvinění a předvoláním

obviněného k ústnímu jednání na 9.6.2011. Toto předvolání bylo doručeno obviněnému 2.6.2011. Dne 8.6.2011 byla správnímu orgánu I. stupně doručena písemná omluva z jednání, kdy jako důvod neúčasti byla uvedena pracovní neschopnost, která byla doložena kopií 2. dílu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti s počátkem pracovní neschopnosti od 1.11.2010. Poslední termín kontroly byl stanoven na 29.6.2011. Obviněnému byly povoleny vycházky od 14.00 hod. do 18.00 hod. Tuto omluvu správní orgán I. stupně akceptoval a nařídil nový termín ústního jednání na 27.7.2011. Toto předvolání bylo obviněnému doručováno do vlastních rukou, kdy dne 4.7.2011 bylo uloženo na poště a dne 14.7.2011 si ho obviněný osobně vyzvedl. Dne 26.7.2011 byla správnímu orgánu I. stupně doručena omluva z jednání (elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu), kde jako důvod omluvy z jednání byl uveden: trvalý pracovní neschopnost. Z kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti bylo zjištěno, že poslední kontrola u lékaře byla stanovena na 29.6.2011. K datu 29.6.2011 byly obviněnému zrušeny vycházky. Téhož dne byla správnímu orgánu doručena písemná omluva z jednání, ke které byla přiložena kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, na které je uvedeno poslední datum kontroly dne 21.7.2011. Jelikož z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 25.7.2011 nebylo prokázáno, že dne 27.7.2011 byl obviněný stále v pracovní neschopnosti, projednal správní orgán I. stupně věc v nepřítomnosti obviněného v souladu s ust. § 74 odst. 2 zákona o přestupcích. Krajský úřad dodal, že spatřuje pochybnosti v obsahových náležitostech kopií rozhodnutí o dočasných pracovních neschopnostech, neboť dne 25.7.2011 zaslal kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, kde je vyznačeno poslední datum kontroly dne 21.7.2011, ale na totožném dokladu, který zaslal dne 26.7.2011 e-mailem, toto poslední datum kontroly chybí a jako poslední datum kontroly je uvedeno datum 29.6.2011. Až k odvolání, které bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně je přiložena kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti s datem poslední kontroly 29.8.2011. Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 27.7.2011, kdy bylo nařízeno ústní jednání, obviněný hodnověrně neprokázal, že v tento den je v pracovní neschopnosti a nemůže se k ústnímu jednání dostavit.

Dále správní orgán uvedl, že skutkový stav přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 2 zákona o přestupcích byl prokázán v souladu s ust. § 3 správního řádu. Přestupek byl prokázán na základě listinného důkazu, v záznamu o přestupku z 15.4.2011. Ze záznamu o přestupku – číslo snímku X vyplývá, že vozidlo bylo změřeno silničním radarovým rychloměrem RAMER 7CCD výr. č. 0151/94 v Opavě-Komárově 317331 dne 14.4.2011 v 17.02 hod. Rychlost vozidla byla v okamžiku měření 97 km/h. Po odečtení možné odchylky rychloměru (± 3 km) byla nejnižší naměřená rychlost 94 km/h. Silniční radarový rychloměr RAMER 7CCD byl řádně ověřen dne 21.12.2010. Obsluhu radarového rychloměru prováděl nstržm. R., který získal dne 21.1.2008 osvědčení č. 970/05/101, které ho opravňuje k ovládání měřiče rychlosti RAMER 7CCD.

Žalovaný dále poukázal na výpověď svědků P. R. a V. S. u ústního jednání dne 27.7.2011. Správní orgán dodal, že měření bylo prováděno v souladu s návodem na obsluhu výše uvedeného zařízení a přestupek byl zjištěn bez důvodných pochybností. Dále konstatoval, že správní orgán správně určil výši sankce, řádně tuto odůvodnil, když přihlížel k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro

týž skutek postižen v disciplinárním řízení. Poukázal na to, že od uložení sankce v tomto konkrétním případě nelze upustit dle § 22 odst. 12 zákona o přestupcích.

Odvolací správní orgán též uvedl, že správní orgán I. stupně správně určil výši nákladů řízení, neboť ty se hradí paušální částkou 1.000,- Kč a nebyly zde splněny podmínky pro její upuštění podle ust. § 79 odst. 3 zákona o přestupcích. Krajský úřad neshledal důvod ke zrušení či změně napadeného rozhodnutí.

IV.

Podle ustanovení § 2 odst.1, věta první zákona č. 500/2004 Sb. správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy").

Podle odst. § 6 odst.1 věta první téhož zákona správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů.

V.

V daném případě dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud vzal za prokázáno, že žalobce, obviněný D. K., nar. X je vinen tím, že dne 14.4.2011 v 17.02 v obci Opava, část Komárov po ul. Ostravské, kde je nejvýše povolená rychlost 50 km/h, a to naproti Autosalonu Toyota v pravém jízdním pruhu, ve směru jízdy na Ostravu řídil nedovolenou rychlostí osobní motorové vozidlo tov. zn. Š-Octavia Combi RZ X, neboť mu byla Policií ČR, krajským ředitelstvím Policie Moravskoslezského kraje, dopravním inspektorátem Opava, naměřena rychlost jízdy 97 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 94 km/h, čímž překročil nejvýše dovolenou rychlost v obci o 40 km/h, a to nejméně o 44 km/h a tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, čímž spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 2 zákona o přestupcích a proto mu dle ust. § 22 odst. 7 stejného zákona byla uložena pokuta ve výši 6.500,- Kč; - zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,-Kč.

Tuto skutečnost žalobce v žalobě nepopíral. Jako jediný žalobní bod uplatnil námitku, že o věci samé bylo rozhodnuto bez jeho přítomnosti, když správní orgán prvního stupně chybně posoudil omluvu žalobce k ústnímu jednání nařízenému na 27.7.2011.

Doručenku k předvolání k ústnímu jednání nařízenému na 9.6.2011 žalobce převzal dne 24.5.2011. Žalobce se omluvil z důvodu pracovní neschopnosti písemně podáním ze dne 6.6.2011, které bylo doručeno Magistrátu města Opava dne 8.6.2011. Připojil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, II. díl, B 1940581, dle které ho byl práce neschopen od 18.10.2010, vycházky měl povoleny od 15.11.2010 v době od 14.00 hod. do 18.00 hod. Příští ošetření nebo kontrola byla stanovena na den 29.6.2011. Mimo pochybnosti naznačené žalovaným soud musí konstatovat, že žalobce byl ve stavu práce neschopných dle rozhodnutí o dočasné

pracovní neschopnosti od 18.10.2010 a k přestupku, kterého se dopustil, došlo 14.4.2011, tedy v době jeho pracovní neschopnosti, byť v době povolených vycházek.

Doručenku k ústnímu jednání na den 27.7.2011 žalobce převzal 14.7.2011. Omluvu žalobce datovanou dnem 21.7.2011 z důvodu nadále trvající dlouhodobé pracovní neschopnosti obdržel správní orgán dne 26.7.2011. Předvolání k ústnímu jednání si žalobce převzal osobně na poště, když dne 4.7.2011 nebyl zastižen a byl proto vyzván k vyzvednutí zásilky. Zároveň mu bylo zanecháno poučení. Z připojené kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, vystavené MUDr. S., II. díl, plyne text „Povolené vycházky ode dne 15.11.2010 od 14.00 hod. do 18.00 hod. Pod tímto textem je text „zrušeno ke dni 29.6.2011“. V záznamu ošetřujícího lékaře je uvedeno poslední datum příští kontroly na den 29.6.2011. Správní orgán přijal omluvu žalobce z ústního jednání nařízeného na 9.6.2011, nepřijal omluvu k ústnímu jednání nařízenému na 27.7.2011. Žalobce nepříznivý zdravotní stav dokladoval "výměnným poukazem", z něhož vyplývalo pouze tolik, že není schopen práce. Lékařská zpráva neobsahovala žádné omezení, co se týče pohybu žalobce, ani nepředpisovala klid na lůžku. Správní orgán I. stupně omluvu nepřijal, neboť nebyla řádná a dostatečně odůvodněná.

Dle názoru krajského soudu lékařská zpráva, která nezakazuje cestování ani nepředepisuje klid na lůžku, nemůže být považována za řádnou omluvu, která opravňuje žalobce nedostavit se ke správnímu řízení. Je v první řadě na posouzení správního orgánu, zda předloženou omluvu bude považovat za dostatečnou či nikoliv. Podle § 74 odst.1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Zákon nestanoví přesně ustanovení toho, jak by měla náležitá omluva vypadat. Posouzení náležitosti omluvy nebo důležitosti důvodu bránícího účasti u jednání spadá do diskrečního oprávnění svěřeného správními orgány ustanovení § 74 zákona o přestupcích (srovnej rozsudek NSS ze dne 30.5.2008, č.j. 2 As 16/2008-41).

Neúčast žalobce na jednání v jednání správnímu orgánu nebránila. Neúčast žalobce na ústním jednání za existující důkazní situace cíl řízení ohrozit nemohla, neboť osobní účast žalobce nebyla v daném případě nutná, když tento po celou dobu správního řízení, a to včetně podané správní žaloby, neuvedl žádné relevantní skutečnosti kromě toho, že bylo jednáno v jeho nepřítomnosti, ač se řádně omluvil. Řízení o přestupku je ovládáno zásadou oficiality a je tedy povinností správního orgánu řádně objasňovat přestupek. Důležitost důvodu, pro který žalobce žádal o odročení jednání, správní orgán posuzuje s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu. V tomto směru v podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když krajský soud se zcela se stanoviskem žalovaného ztotožňuje. V případě obviněného bylo nařízeno ústní jednání správním orgánem 1. stupně na 9.6.2011 (k ústnímu jednání předvolán svědek nstržm. V. S.), nstržm. P. R., dále bylo nařízeno ústní jednání na 27.7.2011 - opět byli předvoláni svědci, kteří byli správním orgánem vyslechnuti.

Žalobcova argumentace dovedená ad absurdum by vedla k tomu, že by jakákoliv zpráva od lékaře mohla vést dle volné úvahy obviněného k neomezenému protahování správního řízení. Je zřejmé, že vzhledem ke smyslu zákona se za náležitou omluvu bude považovat taková, která skutečně znemožňuje účastnit se

nařízeného správního řízení. Za takový případ se dá považovat hospitalizace nebo jiné důvody skutečně a prokazatelně zamezující pohybu osoby a tedy znemožňující dostavit se na místo nařízeného jednání. Jednání bylo řádně nařízeno, účastníci byli řádně obesláni, žalobce byl řádně poučen a k jednání se přesto nedostavil. Jednání žalobce, který teprve den před ústním jednáním požádá o odročení jednání z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, která trvala již od 15.11.2010, kdy je tato žádost doručena správnímu orgánu až den před ústním jednáním, navíc za situace, kdy jsou pozváni i svědci, se jeví jako výrazně účelové. Správní orgán I. stupně byl postaven před situací, kdy musel posoudit, zda omluva byla náležitá a důvod omluvy důležitý. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak nebylo. S tímto závěrem se ztotožnil i odvolací správní orgán, a stejného názoru je i Krajský soud.

Krajský soud považuje výrok rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 29.9.2011 za správný, odpovídající zákonu. Žalobu pak považuje soud za nedůvodnou. Soud se ztotožňuje i s odůvodněním rozhodnutí odvolacího správního orgánu. V jednání žalobce soud spatřuje účelovost a zneužití práva na omluvu z jednání. Zneužitím práva je situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti. Takové chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené. Vzhledem k tomu, že ze zásady *lex specialis derogat legi generali* vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolené dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním. Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu. Pokud se jedná o uloženou sankci, pak její výše nabyla namítána.

Výrok o nákladech řízení před správním orgánem je odůvodněn ustanovením § 79 odst. 1 přestupkového zákona, kdy povinnost uhradit náklady řízení se stanoví obviněnému, který byl přestupkem uznán vinným, a to paušální částkou 1.000,- Kč dle ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu z důvodů výše uvedených zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30. dubna 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně